

F. t. I. vedr. konkursloven og konkurskatteloven

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 4.10.3.1.

Til nr. 20 (§ 232, stk. 1)

Efter *stk. 1* foreslås det, at skifteretten tidligst skal kunne afsige kendelse om gældssanering efter reglerne i dette kapitel i forbindelse med konkursboets slutning efter § 143 eller i forbindelse med skifterettens stadfæstelse af udkast til regnskab og udlodning, jf. § 151. Før dette tidspunkt vil det ofte ikke være muligt nærmere at opgøre skyldnerens gæld.

Bestemmelsen skal tillige sikre, at forholdene i det relevante konkursbo er afdækket i tilstrækkeligt omfang, således at der er tilvejebragt et forsvarligt beslutningsgrundlag, inden der træffes afgørelse om gældssanering. Efter forslaget til konkurslovens § 231 a, stk. 2, 2. pkt. (lovforslagets § 1, nr. 19), kan der således i almindelighed ikke afsiges kendelse om gældssanering i forbindelse med konkurs, hvis skyldnerens gæld er pådraget i en virksomhed, hvor det i forbindelse med konkursbehandlingen konstateres, at ledelsen i ikke uvæsentligt omfang har undladt at lede den virksomhed, der er eller har været undergivet konkursbehandling, forsvarligt. Denne betingelse forudsætter, at forholdene i virksomheden er undersøgt, inden der træffes afgørelse i gældssaneringssagen.

I skifterettens vurdering af en gældssaneringssag efter reglerne i dette kapitel skal bl.a. indgå kurators regnskab og redegørelser i konkursboet samt fordringshavernes eventuelle oplysninger efter forslaget til konkurslovens § 233 a, stk. 2. Der henvises til bemærkningerne til denne bestemmelse, jf. lovforslagets § 1, nr. 22.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 4.10.3.3.

Til nr. 21 (§ 232, stk. 2)

Efter forslaget til konkurslovens § 232, stk. 1 (lovforslagets § 1, nr. 20), kan skifteretten tidligst afsige kendelse om gældssanering efter reglerne i dette kapitel i forbindelse med konkursboets slutning efter § 143 eller i forbindelse med skifterettens stadfæstelse af udkast til regnskab og udlodning, jf. § 151.

Efter *stk. 2* foreslås det, at skifteretten skal kunne afsige kendelse om gældssanering på et tidligere tidspunkt end nævnt i stk. 1, når forholdene i konkursboet er tilstrækkeligt og betryggende oplyst.

Bestemmelsen er en undtagelsesbestemmelse og vil navnlig kunne anvendes i tilfælde, hvor behandlingen af konkursboet er særlig langvarig, og hvor konkursbehandlingen beror på enkelte udestående spørgsmål, herunder f.eks. udfaldet af en retssag eller lignende. Det må herved forudsættes, at skyldnerens forhold i

øvrigt er afdækket i tilstrækkeligt omfang, således at afgørelsen i gældssaneringssagen i det hele kan træffes på et forsvarligt grundlag.

I de tilfælde, hvor det er skyldneren, som er under konkursbehandling, må det normalt være en forudsætning for at afsige kendelse om gældssanering på et tidligere tidspunkt, end det der er forudsat i stk. 1, at den del af skyldnerens gæld, der ikke er dækket ved konkursen, ligger nogenlunde fast, således at skifteretten har et klart overblik over, hvilken gæld der skal indgå i gældssaneringskendelsen. Det er således alene den udækkede del af kravene fra konkursen, der indgår i skyldnerens gældssaneringssag.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 4.10.3.3.

Til nr. 22 (§§ 233 og 233 a)

Til § 233

Det foreslås i § 233, *stk. 1*, at § 199, stk. 1 (som ikke ændres), om skæringstidspunktet skal finde tilsvarende anvendelse i de tilfælde, hvor gældssaneringssagen behandles efter de foreslåede regler i § 231, stk. 1, nr. 2 og 3 (lovforslagets § 1, nr. 19), hvor *skyldneren ikke er under konkursbehandling*. Dette indebærer, at en kendelse om gældssanering i disse tilfælde som udgangspunkt vil omfatte fordringer, der er stiftet inden gældssaneringssagens indledning.

Efter § 199, stk. 1, 2. pkt., kan skifteretten, når særlige forhold taler derfor, dog bestemme, at kendelsen kun skal omfatte fordringer, der er stiftet inden et af skifteretten fastsat tidligere tidspunkt. Dette indebærer, at skifteretten bl.a. vil kunne bestemme, at skæringstidspunktet – som i de øvrige sager om gældssanering i forbindelse med konkurs – skal være det tidspunkt, hvor konkursdekretet blev afsagt.

Det foreslås i § 233, *stk. 2, 1. pkt.*, at kendelse om gældssanering i de i § 231, stk. 1, nr. 1, og stk. 2, nr. 1, angivne tilfælde omfatter fordringer, der er stiftet inden konkursdekretet blev afsagt, jf. dog konkurslovens § 30. Denne hovedregel svarer til den gældende § 233 i konkursloven og fastslår, at gældssanering, i de tilfælde hvor *skyldneren er under konkursbehandling*, som udgangspunkt omfatter de fordringer, der er stiftet inden konkursdekretet blev afsagt.

I særlige tilfælde, hvor der er stiftet gæld i tiden efter konkursdekretet blev afsagt, vil der dog formentlig kunne være behov for at fastsætte skæringstidspunktet til det tidspunkt, hvor skifteretten indleder gældssaneringssagen, og skifteretten kan derfor fastsætte et senere skæringstidspunkt, jf. § 233, *stk. 2, 2. pkt.* Den omstændighed, at der er stiftet (forbrugs)gæld kortere